

РЕШЕНИЕ

№ 5961

гр. София, 23.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Поповска, като разгледа дело номер **8191** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
(АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и
наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи –
отдел „Пътна полиция” срещу решение от 04.04.2011 г. по н.а.х.д. № 3503/2010 г. по
описа на Софийски районен съд, НО, 115 състав.

В касационната жалба се съдържат доводи за неправилност на решението, свързани с
оценката на събраните доказателства и извода на съда за недоказаност на нарушението.
Иска се отмяната на решението и потвърждаване на НП 99457 от 29.08.2009 г.

Ответната страна – К. Ч. В., не се представлява и не изразява становище по
касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.
Административен съд София град, IX касационен състав, като обсъди доводите на
страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на
обжалваното решение, намира следното:

С решение от 04.04.2011 г. по н.а.х.д. № 3503/2010 г. по описа на СРС, НК, 115 състав е
отменено наказателно постановление № 99457 от 29.08.2009 г., издадено от началник
на АНД - ОПП – СДВР, с което на К. Ч. В. на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за
нарушение на 103 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лева и лишаване от право

да управлява МПС за срок от един месец.

За да постанови този резултат, съдът е приел, че фактическите констатации, отразени в акта относно нарушението по п. 1 не се доказват по несъмнен начин от събраните по делото доказателства.

В рамките на касационното производство съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, както и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон.

Касационната жалба е подадена в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 2 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и частично основателна.

При постановяване на обжалваното решение СРС не е взел предвид доказателствената стойност на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и на събраните в производството гласни доказателствени средства, което е повлияло върху правилността на извода му за недоказаност на описаното нарушение. Фактическите установявания в АУАН предопределят пределите на съдебната преценка относно елементите от състава на нарушението. АУАН е официален удостоверителен документ, който в това си качество е и доказателствен източник относно правно-релевантните факти, включени в предмета на доказване по делото. Обратно на становището на решаващия съд, гласните доказателства в съдебната фаза на административно-наказателното производство не следва да възпроизвеждат детайлно обективирания в акта констатации. Фактът, че актосъставителят, разпитан пред СРС, не си спомня конкретния случай, не може да обоснове извод за недоказаност на административно-наказателното обвинение. В тази връзка не би следвало да се отрича възможността от показанията на свидетеля да се извеждат доказателствени изводи. С оглед непрекъснатата дейност по контролиране на безопасността на движението и съставяне на АУАН, включени в техните служебни функции, неоправдано от контролните органи да се очаква да си спомнят конкретните обстоятелства, при които е извършено всяко нарушение, както и да идентифицират нарушителите. Достатъчно е, че свидетелите са потвърдили факта на непосредствените си възприятия на извършеното нарушение и не са отрекли отразените в акта констатации.

Съставените АУАН притежават доказателствена сила за наказващия орган по силата на чл. 189, ал. 2 от ЗДВП, което означава, че ако е редовно съставен, НП би могло да бъде издадено само въз основа на АУАН. Довод за противното не може да бъде черпен от обстоятелството, че санкционираното лице е възразило срещу акта.

Касационната инстанция намира, че нарушителят не е ангажирал доказателства, въз основа на които да опровергае обвинението в извършеното нарушение и да разколебае фактическите установявания в АУАН. Събраните по делото доказателства са достатъчни, за да се приемат за установени фактите, обуславящи извода за извършено нарушение, като отричането на факта на нарушението, представляващо естествена защитна теза на лицето, не създава обосновано съмнение в доказаността на обвинението и не поражда основание за отмяна на НП.

Съдът намира, че АУАН и НП са издадени при спазване на процесуалните правила по ЗАНН, като притежават установените от чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН реквизити. Налице е пълно съответствие между двата акта по отношение на описанието на нарушението, както и между словесното описание на елементите от състава на нарушението и посочената като нарушена законова разпоредба.

При издаването на НП е спазен и материалният закон. Неизпълнението на ответника по касация като водач на МПС за задължението му по чл. 103 от ЗДвП да спре при подаден от орган по контрол на движението сигнал със стоп палка осъществява състава на нарушение по чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, поради което законосъобразно е ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Във връзка с определения размер на наказанието касационната инстанция намира, че обжалваното НП следва да бъде изменено в частта до минималния установения размер на наказанието – глоба от 100 лева на 50 лева съгласно санкционната норма на чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, като се отчетат обстоятелствата, при които е извършено нарушението (не е налице превес на отегчаващите над смекчаващите вината обстоятелства). По отношение на наложеното наказание – лишаване от право на управление за срок от един месец съдът констатира, че така определеното наказание е в минималния размер, поради което не може да бъде намаляван.

По тези съображения обжалваното решение като неправилно следва да бъде отменено, като се измени НП в частта на наложеното административно наказание от 100 лева на 50 лева и се потвърди НП в останалата му част.

Водим от горното, Административен съд София град, IX касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 04.04.2011 г. по н.а.х.д. № 3503/2010 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 115 състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 99457 от 29.08.2009 г., издадено от началник на АНД - ОПП – СДВР в частта, в която на К. Ч. В. на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл.103 от ЗДвП е наложено административно наказание – глоба в размер на 100 лева, като намалява така определения размер на наказанието на 50 лева.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 99457 от 29.08.2009 г., издадено от началник на АНД - ОПП – СДВР в частта, в която на К. Ч. В. на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 103 от ЗДвП е наложено административно наказание – лишаване от право на управление на МПС за срок от един месец.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.